

Uwagi
Polskiego Wydawnictwa Muzycznego do projektu dyrektywy o dziełach osieroconych

Polskie Wydawnictwo Muzyczne SA w Krakowie generalnie popiera stanowisko Polskiej Izby Książki oraz Stowarzyszenia Autorów i Wydawców „Polska Książka” wyrażone dokumencie przesłanym 16 kwietnia 2012.

Niemniej z punktu widzenia własnej działalności merytorycznej zgłasza następujące uwagi:

1. Dyrektywa o dziełach osieroconych niejednoznacznie określa zakres przedmiotowy. Nie precyzuje dokładnie czy obejmuje również osierocone dzieła muzyczne i słowno-muzyczne. Jest to bardzo istotne, ponieważ problem dzieł osieroconych dotyka również utworów muzycznych.
2. Konwencje międzynarodowe z zakresu prawa autorskiego (berneńska, powszechna, WIPO) posługują się wprawdzie pojęciem „*dzieła literackiego i artystycznego*” gdzie to pojęcie obejmuje również dzieło muzyczne.
3. Dyrektywa posługuje się pojęciem „*utworu*” co generalnie powinno obejmować również utwór muzyczny. Jednak w projekcie dyrektywy o dziełach osieroconych nie ma samej definicji „*utworu*”. Natomiast w tekście dyrektywy w art. 1. pojawia się zapis iż, dyrektywa ma zastosowanie do „*utworów opublikowanych w postaci książek, czasopism, gazet, magazynów oraz innych tekstów pisanych... utworów filmowych lub audiowizualnych oraz fonogramów...*”.

Takie sformułowanie zakresu zastosowania dyrektywy wyklucza z dzieł osieroconych utwór muzyczny i słowno-muzyczny. Potwierdzeniem na to są postanowienia załącznika do dyrektywy, w którym brak jest zapisu np.

„*W odniesieniu do opublikowanych nut:*

- a) *egzemplarz obowiązkowy, katalogi biblioteczne oraz rejestry katalogów przechowywane przez biblioteki i inne instytucje,*
- b) *spis organizacji zrzeszających wydawców i autorów w danym państwie,*
- c) *istniejące bazy i rejestry takie jak ISMN (International Standard Music Number) dla opublikowanych dzieł muzyczny.”*

4. Pominięcie w zakresie przedmiotowym projekcie dyrektywy „*utworu muzycznego*” jest nieuzasadnione, ze względu na fakt, iż zakresem objęty jest fonogram. Do powstania fonogramu (jego późniejszego zwielokrotniania) niezbędny jest materiał opublikowany lub rozpowszechniony w postaci zapisu nutowego. Na jego podstawie następuje wykonanie utworu muzycznego i utrwalenie na materialnym nośniku dźwięku jakim jest fonogram.

5. Jako największy wydawca muzyczny w Polsce zwracamy uwagę, że cała problematyka regulacji dzieł osieroconych zamieszczona w projekcie dyrektywy dotyczy również utworu muzycznego oraz słowno-muzycznego i powinien on zostać objęty zakresem stosowania dyrektywy o dziełach osieroconych.

